

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sadikou Gnandi

Strona pozwana: État belge

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w związku z dyrektywą Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich oraz w świetle zasady non-refoulement i prawa do skutecznego środka prawnego, ustanowionych w art. 18, w art. 19 ust. 2 i w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie wydaniu decyzji nakazującej powrót na podstawie art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/115 wobec obywatela państwa trzeciego, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, bezpośrednio po oddaleniu przez tego wnioskodawcę przez organ rozstrzygający lub wraz z tą decyzją oddalającą w tym samym akcie administracyjnym i tym samym przed rozpatrzeniem skargi wniesionej na tę decyzję oddalającą, pod warunkiem w szczególności, że dane państwo członkowskie gwarantuje, że wszystkie skutki prawne decyzji nakazującej powrót zostaną zawieszane do czasu rozpatrzenia tej skargi, że ten wnioskodawca może w tym okresie korzystać z praw wynikających z dyrektywy Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl oraz że może on powoływać się na każdą zmianę okoliczności, jaka nastąpiła po wydaniu decyzji nakazującej powrót, która może mieć znaczący wpływ na ocenę sytuacji zainteresowanego w świetle dyrektywy 2008/115, w szczególności jej art. 5, czego zweryfikowanie należy do sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – Fidelity Funds i in. / Skatteministeriet

(Sprawa C-480/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ kapitału i płatności – Ograniczenia – Opodatkowanie dywidend wypłacanych przedsiębiorstwom zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) – Dywidendy wypłacane przez spółki będące rezydentami w państwie członkowskim na rzecz UCITS niebędących rezydentami – Zwolnienie dywidend wypłaconych przez spółki będące rezydentami w państwie członkowskim na rzecz UCITS będących rezydentami – Uzasadnienia – Zrównoważony rozdział władztwa podatkowego pomiędzy państwami członkowskimi – Spójność systemu podatkowego – Proporcjonalność]

(2018/C 285/06)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fidelity Funds i in.

Strona przeciwna: Skatteministeriet

przy udziale: NN (L) SICAV

Sentencja

Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, na mocy którego dywidendy wypłacane przez spółkę będącą rezydentem tego państwa członkowskiego na rzecz przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) niebędącego rezydentem podlegają podatkowi pobieranemu u źródła, podczas gdy dywidendy wypłacane na rzecz UCITS będącego rezydentem tego państwa członkowskiego są z tego podatku zwolnione, pod warunkiem że przedsiębiorstwo to dokona wypłaty minimalnej na rzecz posiadaczy swoich jednostek uczestnictwa lub ustali technicznie wypłatę minimalną i pobierze podatek od tej wypłaty minimalnej, rzeczywistej lub teoretycznej, obciążający posiadaczy jego jednostek uczestnictwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 419 z 14.11.2016.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 21 czerwca 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-543/16) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Dyrektywa 91/676/EWG – Artykuł 5 ust. 5 i 7 – Załącznik II część A pkt 1–3 i 5 – Załącznik III pkt 1 ppkt 1–3 i pkt 2 – Ochrona wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego – Niewystarczający charakter obowiązujących środków – Dodatkowe środki lub wzmoczone działania – Zmiany w programie działania – Ograniczenie rolniczego wykorzystania nawozów – Zrównoważone nawożenie – Okresy rolniczego wykorzystania nawozów – Pojemność zbiorników do przechowywania odchodów zwierzęcych – Stosowanie nawozów na gruntach o dużym nachyleniu lub na gruntach zamrzniętych lub pokrytych śniegiem)

(2018/C 285/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna (przedstawiciele: T. Henze i J. Möller, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Danii (przedstawiciele: C. Thorning i M. Wolff, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Nie przyjmując dodatkowych środków lub nie podejmując wzmoczonych działań, gdy okazało się że środki przewidziane niemieckim programem działania były niewystarczające oraz nie wprowadzając zmian do tego programu działania, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 5 ust. 5 i 7 dyrektywy Rady z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego, zamienionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1137/2008 z dnia 22 października 2008 r., w związku z Załącznikiem II część A pkt 1–3 i 5 oraz Załącznikiem III pkt 1 ppkt 1–3 i pkt 2 tej dyrektywy.

2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 9.1.2017.